

være bedre sikret mod Neutralitetskrænkelser end, hvis vi slet ingen ny Forsvarsordning fik vedtaget. Jeg tror, at vi hellere skulde stille efter at gøre København til en aaben By og basere vort Forsvar paa det levende, bevægelige Værn, hvorved vi kunne hævde vor Neutralitet ogsaa andre Steder i Landet end netop her paa Sjælland; jeg er i den Sag enig med den sidste Taler.

Der er her ved denne Forhandling flere Gange blevet udtalt, at det er paa Grund af Kærlighed til Fædrelandet, at man ønsker Forsvaret forøget, og det har man ingen Ret til at betvivle, men Spørgsmaalet bliver da: Hvem over den største Fædrelandskærlighed, enten de Mennesker, der ville være med til at kaste mange Millioner Kroner i Militarismens umættelige Svælg, eller de Mennesker, der ikke ville være med til noget saadant, fordi de tro, at disse Midler kastes bort til ingen Nytte, og fordi de vide, at der derved bliver daarlig Raad til at fremme den sociale og økonomiske Lovgivning, som tiltrænges. Det er min Overbevisning, at det vil være haabløst med den lille Styrke, som vi her i Landet ville være i Stand til at møde med, at optage en Kamp med en Stormagt, der med Overlæg forsætlig krænker vor Neutralitet eller paafører os Krig, og der kan i saa Tilfælde alligevel ikke være andet Haab for Danmark, end at der paa den Kongres, hvor Freden skal slutes, bliver taget Hensyn til Ret og Retfærdighed.

Ved Uddannelsen af det værnepligtige Mandskab burde der foruden den fysiske Udvikling ogsaa tages Hensyn til Mandskabets moralske Udvikling, saaledes at den militære Skole kan blive et gavnligt og nyttigt Led af de unge Mænds Udvikling baade fysisk og moralsk. For at den kan være og blive det, maa der altid herske en god Aand og Tone i Hæren. Naar saa de menige faa en Løn, hvoraf de fuldtud kunne leve, bliver der ingen Grund til at fordre den ved første Behandling her i Tinget omtalte Værneskat, eftersom Uddannelsesstiden vil blive noget lignende som den Tid, unge Mennesker anvende til et Kursus paa en Folkehøjskole, og der er endnu ingen, der har fundet paa, at de, der ikke komme paa Højskole, skulde betale Skat derfor. Men nægtes kan det ikke, at det er en saare lille Lønning, som i Lovforslaget er tildelt de menige, og det kunde næsten synes, at man er kommen til at tage Sparsommelighedshensyn, da man kom til Lønsatserne for de menige, hvorimod man ikke

har vist nogen Karrighed overfor de højere Officerer i saa Henseende.

Det er atter og atter forud for Valget den 25. Maj blevet hævdet, at det danske Folk let kunde spare de Penge sammen, som en ny Forsvarsordning vilde kræve, ved f. Eks. at indskrænke Forbruget af Spiritus, og det er vist ogsaa rigtigt, men hvorledes naa vi til en Indskrænkning af Spiritusforbruget? Svaret er ganske simpelt det: Ved at virke for Afholdenhed, og jeg synes, at der ved Vedtagelsen af en ny Hærlov og ved Omordningen af vort Forsvar var en god Løjlighed til at virke derfor og f. Eks. forbyde Udskænkning af Spiritus i Hærens og Flaadens Etablissementer og Marketenderier og saaledes, at ædruelige Lærere ved de militære Skoler ville være at foretrække. For mange unge Menneskers Vedkommende har Nydelsen af Spiritus taget sin Begyndelse, da de kom ind og skulde aftjene deres Værnepligt. Dermed være ikke sagt, at det skulde være Lærernes Skyld; men alene dette, at Marketenderiet har Udsalg af Spiritus, og at de menige under et Hvil se Lærerne nyde Spiritus, bliver for dem Anledning til at gøre ligesaa, thi Eksemplets Magt er stor, især for unge Mennesker. Kunde vi her i Landet naa til, at den militære Skole kunde blive en virkelig god Skole for unge Mænd, vilde den Uvillie, der har været og nu er mod Militærvæsenet, snart forsvinde, thi Befolkningen vilde komme til Erkendelse af, at det, at den unge Mand skal aftjene sin Værnepligt, betyder en Berigelse for ham paa flere Maader.

Forinden jeg slutter, skal jeg tillade mig at udtale, at jeg ikke vil kunne stemme for det foreliggende Lovforslag, fordi jeg tror, at Flertallet af Vælgerne her i Landet er imod en saadan Ordning, og fordi denne Lovs Vedtagelse snarere maa betragtes som en Fare end som en Sikkerhed for Landets Fremtid, og endelig, fordi vi her i Landet ikke have Raad at øse Penge bort til ingen Nytte.

J. Andersen: Jeg har en Hilsen at bringe det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen [Ribe Amts 4de Valgkreds]). Jeg varovre til et Møde i hans Egn i Søndags, og en Del af hans Vælgere var til Stede der og bad mig om her i Folketinget at bringe ham en Hilsen fra et Møde, en Mindelse om et Mødeovre i Vejen kort for sidste Valg. Paa det Møde blev der stillet ham et aldeles bestemt Spørgsmaal om, hvorledes han stillede sig